

arbejdsgivere og deres ansatte, henlægges til underretterne, og at reglerne om politisagsbehandling udvides til at omfatte alle sager om overtrædelse af færdselsloven, herunder også sager om frakendelse af førerretten.

Forslaget om forhøjelse af underrettsgrænsen og om henlæggelse af alle færdsels-erstatningssager til underretterne blev gennemført ved lov nr. 88 af 26. marts 1975, der trådte i kraft den 1. april 1975. Forslaget om at henlægge alle funktionærsager m.v. til underretterne blev ikke gennemført. Politisagsbehandling af frakendelsessager forventes drøftet i Folketinget i forbindelse med forslaget til en ny færdselslov, der blev fremsat i oktober 1975.

Efter afgivelsen af sin første udtalelse har retsplejerådet fortsat behandlingen af de resterende spørgsmål. Rådet forventes i slutningen af januar 1976 at afgive en udtalelse angående spørgsmål, der vedrører den civile retspleje. Udtalelsen vil efter det for justitsministeriet oplyste bl.a. indeholde forslag om en ændret kompetencefordeling mellem underret og landsret, herunder en yderligere forhøjelse af underrettsgrænsen (forhøjelsens størrelse vil afhænge af de erfaringer, der indvindes efter gennemførelsen af den seneste forhøjelse til 30.000 kr.) og om gennemførelse af en regel, hvorefter komplicerede sager kan henvises fra underret til landsret. Virkningen af dette forslag for landsretternes arbejdsmængde er vanskelig at forudberegne og vil selvfølgelig afhænge af, hvor meget grænsen forhøjes. Hovedsigtet med forslaget har været at skabe en mere hensigtsmæssig kompetencefordeling mellem underret og landsret.

Rådet vil endvidere foreslå, at den dommer, som beklæder landsretten under forberedelsen, skal kunne færdigbehandle sagen og afsige dom, såfremt parterne er enige herom og dommeren finder sagen egnet hertil. Gennemførelsen af den ovennævnte ændrede kompetencefordeling mellem underret og landsret vil formentlig medføre, at reglen ikke vil finde anvendelse i mange tilfælde, og aflastningen af landsretterne må derfor forventes at blive ret beskedent.

Rådet vil i begyndelsen af 1976 behandle de resterende spørgsmål vedrørende behandlingen af kriminelle sager. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at sige noget om, hvilke forslag rådet vil stille, og derfor heller ikke om forslagernes virkning med hensyn til landsretternes arbejdsbyrde.

Gennemførelsen af forslaget om forhøjelse af underrettsgrænsen og om henlæggelse af alle færdsels-erstatningssager til underretterne har bevirket en nedgang i sagsantallet ved *Østre landsret*. En opgørelse pr. 30. september 1975 af det samlede antal registrerede sager siden den 1. januar 1975 viser således en nedgang på i alt 589 sager i forhold til det tilsvarende tal for de 3 første kvartaler i 1974. Som det måtte ventes, lå nedgangen i sagsantallet først efter den 1. april 1975, idet arbejdsmængden i januar kvartal fortsat var stigende i forhold til tilsvarende tal for 1974, nemlig med i alt 161 sager. De gennemførte kompetenceændringer har medført, at antallet af borgerlige 1. instans-sager, hvoraf der i perioden 1. april—30. september 1974 registreredes 1.618, i den tilsvarende periode i 1975 er faldet til 713, det vil sige en nedgang på 905 sager. Antallet af verserende ikke-afgjorte sager er i tiden fra 1. januar til 30. september 1975 nedbragt fra 3.992 til 3.636, og præsidenten for *Østre landsret* anslår, at antallet pr. 1. april 1976 vil være nedbragt til mellem 3.000 og 3.200.

En væsentlig nedsættelse af berammelsestiderne forudsætter imidlertid, at antallet af verserende ikke-afgjorte sager nedbringes til i hvert fald 1.200-1.500 sager. Præsidenten for *Østre landsret* anslår på grundlag af erfaringerne efter 1. april 1975, at landsretten med det nuværende antal afdelinger vil være i stand til at nedbringe antallet af verserende ikke-afgjorte sager med 700-800 sager årlig forudsat, at antallet af indbragte sager holder sig på et konstant niveau i de kommende år, og at ikke enkelte meget store sager lægger fuldstændigt beslag på en eller flere afdelinger i længere perioder. Det må således anses for nødvendigt, at der ikke sker nogen reduktion af antallet af afdelinger i *Østre landsret* de første par år, hvis antallet af verserende ikke-afgjorte sager og dermed de for tiden alt for lange berammelsestider skal kunne nedbringes til et acceptabelt niveau, og justitsministeriet har derfor til hensigt ved ændringsforslag